(2) Z globo 4.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki je uporabnik storitev državne javne službe.

2. **Prekrški izvajalca državne javne službe**

60. člen

(prekrški izvajalca državne javne službe)

(1) Z globo 40.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki je izvajalec državne javne službe po tej uredbi, če:

1. v 48 urah od nastanka zastoja zaradi okvar ali nezmožnosti zagotavljanja izvajanja storitev javne službe ne obvesti ministrstva, pristojnega za okolje, ali uporabnikov z objavo na svoji spletni strani (tretji odstavek 8. člena te uredbe);

2. se o načrtovanem rednem ali izrednem vzdrževanju sežigalnice ne uskladi z uporabniki storitev državne javne službe ali če o tem ne obvesti ministrstva, pristojnega za okolje, inšpekcije, pristojne za okolje, ali tega ne objavi na svoji spletni strani (četrti odstavek 8. člena te uredbe).

(2) Z globo 2.500 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki je izvajalec državne javne službe po tej uredbi.

V. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

61. člen

(metodologija za določitev cene)

Vlada predpiše metodologijo za določitev cene državne javne službe iz 13. člena te uredbe najkasneje v treh mesecih po končanem postopku javnega razpisa za izbor koncesionarja za izvajanje državne javne službe.

62. člen

(sklenitev pogodb o uporabi storitev državne javne službe)

Uporabnik storitev državne javne službe in izvajalec državne javne službe sežiganja gorljivih komunalnih odpadkov morata najkasneje do začetka obratovanja sežigalnice skleniti pogodbo o opravljanju storitev državne javne službe iz 14. člena te uredbe.

63. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve te uredbe prenehata veljati:

1. Uredba o načinu opravljanja obvezne državne gospodarske javne službe sežiganja komunalnih odpadkov (Uradni list RS, št. 123/04, 106/05 in 6/16) in

2. Uredba o načinu, predmetu in pogojih opravljanja obvezne državne gospodarske javne službe sežiganja komunalnih odpadkov na območju občin Savinjske regije (Uradni list RS, št. 109/05, 62/08 in 6/16).

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se določbe predpisov iz prejšnjega odstavka uporabljajo do prenehanja koncesije, podaljšane na podlagi postopka za podaljšanje koncesije, začetega na podlagi predpisov iz prejšnjega odstavka.

64. člen

(obstoječa sežigalnica)

(1) Koncesijo po tej uredbi lahko pridobi tudi koncesionar, ki upravlja z obstoječo sežigalnico odpadkov, ki izvaja državno javno službo sežiganja komunalnih odpadkov na območju občin Savinjske regije, v skladu s predpisi iz prejšnjega člena, če se v ponudbi iz 22. in 24. člena te uredbe zaveže, da bo sežigalnico prilagodil pogojem iz te uredbe najkasneje do izteka koncesije iz drugega odstavka prejšnjega člena, pri čemer to obdobje ne sme preseči roka iz tretjega odstavka 22. člena te uredbe.

(2) Koncedent lahko razdre koncesijsko pogodbo, sklenjeno s koncesionarjem iz prejšnjega odstavka na podlagi te uredbe, poleg razlogov iz 2. do 7. točke prvega odstavka 50. člena te uredbe, tudi v primeru, če koncesionar najkasneje do izteka roka iz tretjega odstavka 22. člena te uredbe sežigalnice ne prilagodi pogojem iz te uredbe.

65. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-140/2022
Ljubljana, dne 10. maja 2022
EVA 2021-2550-0077

Vlada Republike Slovenije
Janez Janša
predsednik

1547. Odlok o razglasitvi Samostana Velesovo s cerkvijo Marijinega oznanjenja v Adergasu za kulturni spomenik državnega pomena

Na podlagi prvega odstavka 13. člena Zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 16/08, 123/08, 8/11 – ORZVKD39, 90/12, 111/13, 32/16 in 21/18 – ZNOrg) Vlada Republike Slovenije izdaja

O D L O K
o razglasitvi Samostana Velesovo s cerkvijo Marijinega oznanjenja v Adergasu za kulturni spomenik državnega pomena

1. člen

(1) Za kulturni spomenik državnega pomena se razglasita enoti dediščine:

– Adergas – Samostan Velesovo (EŠD 798) in

– Adergas – Cerkev Marijinega oznanjenja (EŠD 2632) (v nadaljnjem besedilu: spomenik).

(2) Spomenik iz prvega odstavka ima izjemen kulturni pomen za Republiko Slovenijo kot pomembna zgodovinska lokacija, kot arhitekturni, umetnostni in krajinskoarhitekturni spomenik ter kot prostorska dominanta.

2. člen

(1) Vrednote, ki utemeljujejo razglasitev spomenika iz prejšnjega člena za kulturni spomenik državnega pomena, so:

– spomenik je izjemna prostorska dominanta na izbrani lokaciji v Marijini dolini pod gradom Kamen;

– samostan dominikank je bil na mestu današnjega samostana ustanovljen in postavljen že leta 1238;

– spomenik je arhitekturno delo Gregorja Mačka in celostna baročna arhitektura Candida Zullianija iz druge polovice 18. stoletja;

– vzhodni načrtovani trakt in poznobaročna cerkev pričata o premišljeni zasnovi baročne celote samostana;

– zgledno ohranjena materialna substanca cerkve; arhitektura je nadgrajena z izjemno kakovostno sočasno opremo, zlasti z oltarji, kipi in izstopajočimi poznobaročnimi oltarnimi slikami J. M. Kremser Schmidta ter slikami Valentina Metzingerja;

– Velesovska Madona, najstarejši romanski leseni kip Marije z otrokom v Sloveniji, kot ključni del glavnega oltarja;

– velika zgodovinska in simbolna vrednost spomenika, ki ga je mogoče znanstveno proučevati, zlasti z vidika umetnostne zgodovine in zgodovine;

– samostan je pomembno vplival na razvoj kulturnega prostora v širši okolici in je pomembno romarsko središče.

(2) Varovane sestavine spomenika so:

– prostorska podoba: dominantna lokacija (avtentičnost lokacije); prostorska celovitost (ohranjenost neposredne okolice, ohranjenost odprtega prostora, izraženost zgodovinsko pogojenih in utemeljenih meja v prostoru); vsebinska, funkcionalna in prostorska povezanost; nedeljiva celota samostana s cerkvijo; vedute (varovani pogledi z južne strani);

– prostorska zasnova: zasnova širšega prostora (parcelacija, razmerje med pozidanim in nepozidanim prostorom), stavbe oziroma objekti: samostan, cerkev, gospodarsko poslopje na notranjem dvorišču v gabaritih in materialu, pripadajoči odprti prostor;

– arhitekturne prvine: tlorisni gabarit; višinski gabarit; konstrukcijska zasnova; arhitekturni členi (rizalit cerkve s pilastrsko členitvijo in trikotnim zaključkom nad arkadnim vhodom, zvonik, fasadne členitve v ometu); kompozicija fasad (razmerje med fasadnimi površinami in stavbnimi odprtinami); likovne prvine (grb ob vhodu v samostan; fasadni detajli, štukature in arhitekturni venci); strešna konstrukcija, oblika in naklon strešin; opečna kritina; arhitekturne, likovne, funkcionalne prvine strehe (dimniki), zvonik s kovinsko kapo in uro; kripta z grobnicami;

– stavbno pohištvo: vrata; okna (vključno z barvno podobo, vitraji, načini odpiranja in okovji ter mrežami); ograje pevskega kora, kamnita balustrada prezbiterija;

– izvirna gradiva (kamen, opeka, les, apno);

– oblikovanost notranjščine: prostori cerkve (dvorana s stranskimi kapelami in razgibanim pevskim korom), komunikacij (vhodne arkade, hodniki, nizi prostorov samostana); obdelava prostorov (morebitne stenske poslikave samostana);

– notranja oprema (zlasti oltarji s slikami, pripadajočimi skulpturami in kanonskimi tablicami ter lestenci; druga oprema po inventarnem popisu);

– funkcionalna zasnova: razporeditev prostorov;

– arheološke ostaline, starejše od 100 let.

(3) Inventarni popis iz prejšnjega odstavka hranijo ministrstvo, pristojno za kulturno dediščino (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zavod) in Gorenjski muzej Kranj (v nadaljnjem besedilu: pristojni muzej).

3. člen

(1) Spomenik obsega nepremičnine: parcele št. 1797/4, 612/1, 612/2, 613, 614, 615/1, 615/2, 616, 617/1 in 617/2, vse k. o. 2108 Velesovo, ter stavbe št. 97, 98 in 635, vse k. o. 2108 Velesovo.

(2) Vplivno območje obsega nepremičnine: parcele št. 344/1, 344/2 in 356, vse k. o. 2109 Češnjevek, ter parcele št. 1791/3 (del), 1791/4, 1791/5 (del), 1792 (del), 1793 (del), 1794/2, 1794/3, 1794/4, 1797/2, 1797/3 (del), 1797/5, 1797/7, 1797/8, 1797/9, 1798/1, 1800/1, 1800/10, 1800/6, 1800/7, 1800/8, 1800/9, 1806/2, 1806/3, 1806/4, 1807/1 (del), 579/1 (del), 579/3 (del), 581/1, 581/2, 582/2, 582/3, 582/4, 582/5, 598, 609/1, 610/1, 610/2, 618/1, 618/2, 618/3, 618/4, 618/5, 618/6, 621/7, 652/1, 652/2, 652/3, 652/4, 653/12, 653/13, 653/2, 653/5, 655/2, 716/1, 716/3, 717, 718/1, 718/2, 719/1, 719/2, 720/1, 720/2, 720/3, 720/4, 720/5, 721/1, 721/2, 721/3, 721/4, 721/5, 722/2, 722/5, 722/6, 722/7, 722/8, 771/1, 771/2, 771/4, 771/5, 771/6, 773/2, 774, 775/1, 775/2, 775/3, 775/4, 776/1, 776/4, 776/5, 776/6, 776/7, 777/1, 777/2, 796/1, 796/2, 796/3, 796/4, 796/5, 796/6, 796/7, 797, 798/1, 798/2, 799, 800/1, 800/2, 801/1, 802, 803/1, 803/2, 804/3, 804/4, 805/2, 805/3, 805/4, 805/5, 805/6, 805/7, 806/1, 806/2, 806/3 in 806/4, vse k. o. 2108 Velesovo.

(3) Meji spomenika in njegovega vplivnega območja sta določeni v digitalnem katastrskem načrtu (datoteka s 3. aprila 2022; izvorno merilo 1:2880) in vrisani na temeljnem topografskem načrtu v merilu 1:5000.

(4) Izvirnika načrtov iz prejšnjega odstavka hranita ministrstvo in zavod.

4. člen

(1) Za spomenik velja varstveni režim, ki določa:

– ohranjanje vseh varovanih sestavin iz drugega odstavka 2. člena tega odloka;

– ohranjanje arheoloških ostalin, plasti in konteksta;

– varovanje osnovne sakralne namembnosti in podrejanje rabe tej namembnosti;

– prepoved predelav arhitekture spomenika v celoti ali njegovih delov;

– prepoved postavljanja ali gradnje začasnih ali trajnih objektov, vključno z nadzemno in podzemno infrastrukturo ter nosilci reklam, razen kadar so ti potrebni za uporabo, delovanje, ohranjanje in prezentacijo spomenika ter v skladu s kulturnovarstvenimi pogoji zavoda;

– prepoved vožnje z motornimi vozili, razen za uporabo, vzdrževanje, oskrbo, raziskovanje, intervencije in zagotavljanje dostopnosti spomenika;

– redno in strokovno vzdrževanje ter obnavljanje izvirnih sestavin in celotne arhitekture;

– redno in strokovno spremljanje, ki ga opravlja zavod.

(2) Za premičnine, ki so sestavni del spomenika, dodatno velja varstveni režim, ki določa:

– ohranjanje in redno vzdrževanje cerkvene opreme v njeni izvirnosti in neokrnjenosti;

– prepoved uničevanja, poškodovanja, odnašanja predmetov in trgovanja s predmeti, ki so ovrednoteni kot del spomenika;

– da sta izjemoma dovoljena premeščanje in uporaba opreme, kadar je to del funkcije predmeta, razen če premeščanje oziroma uporaba ogroža obstoj te opreme;

– da je izjemoma in ob upoštevanju standardov za varovanje in hrambo muzejskega gradiva dovoljeno začasno premeščanje opreme za razstave in druge predstavitve.

(3) Za vplivno območje velja varstveni režim, ki določa:

– ohranjanje obstoječega nepozidanega odprtega prostora in tradicionalne rabe prostora, kjer je to nujno za ohranjanje celovitosti spomenika;

– ohranjanje vedut na spomenik kot prostorsko dominanto;

– prilagoditev gabaritov morebitnih gradenj ohranjanju spomenika;

– prepoved postavljanja objektov začasnega značaja, vključno z nadzemno strukturo in nosilci reklam, razen kadar so ti potrebni za uporabo, delovanje, ohranjanje in prezentacijo spomenika ter v skladu s kulturnovarstvenimi pogoji zavoda.

5. člen

Lastnik, posestnik in upravljavec spomenika morajo v sorazmerju s svojimi zmožnostmi omogočiti javnosti predstavljanje in brezplačno dostopnost spomenika najmanj trikrat na leto: ob kulturnem prazniku 8. februarja, 3. decembra in ob Dnevih evropske kulturne dediščine. Javni dostop ne sme ogrožati varovanih sestavin spomenika in osnovne sakralne namembnosti.

6. člen

Za vsako spremembo funkcije spomenika ali njegovega dela in za vse posege v spomenik, njegove dele ali na zemljišče oziroma vplivno območje spomenika je treba predhodno izpolniti kulturnovarstvene pogoje in pridobiti kulturnovarstveno soglasje zavoda.

7. člen

(1) Strokovne naloge v zvezi z varstvom in ohranjanjem premičnin po inventarnem popisu opravlja pristojni muzej.

(2) Kakršen koli poseg v premičnine iz prejšnjega odstavka je mogoč le ob predhodnem soglasju pristojnega muzeja in zavoda.

8. člen

(1) Spomenik se označi s predpisanimi oznakami v skladu s predpisom, ki ureja označevanje kulturnih spomenikov,

tako da ta ne krni zgodovinske podobe ali posameznih delov spomenika.

(2) Število in mikrolokacijo oznak soglasno določita zavod in lastnik ali upravljavec.

9. člen

Izvajanje tega odloka nadzira inšpektorat, pristojen za kulturno dediščino.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

10. člen

V skladu s tretjim odstavkom 13. člena Zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 16/08, 123/08, 8/11 – ORZVKD39, 90/12, 111/13, 32/16 in 21/18 – ZNOrg) se v zemljiški knjigi po uradni dolžnosti zaznamuje status kulturnega spomenika na vseh nepremičninah, navedenih v prvem odstavku 3. člena tega odloka.

11. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00703-1/2022
Ljubljana, dne 10. maja 2022
EVA 2021-3340-0064

Vlada Republike Slovenije
Janez Janša
predsednik

1548. Odlok o razglasitvi Dvorca Gutenbuchel s parkom v Ravnah pri Šoštanju za kulturni spomenik državnega pomena

Na podlagi prvega odstavka 13. člena Zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 16/08, 123/08, 8/11 – ORZVKD39, 90/12, 111/13, 32/16 in 21/18 – ZNOrg) Vlada Republike Slovenije izdaja

O D L O K
o razglasitvi Dvorca Gutenbuchel s parkom v Ravnah pri Šoštanju za kulturni spomenik državnega pomena

1. člen

(1) Za ohranitev avtentičnosti celote, povečanje prepoznavnosti in zagotovitev primerne javne kulturne rabe se enota dediščine Ravne pri Šoštanju – Dvorec Gutenbuchel s parkom (EŠD 4333) razglasi za kulturni spomenik državnega pomena (v nadaljnjem besedilu: spomenik).

(2) Spomenik iz prejšnjega odstavka ima izjemen kulturni pomen za Republiko Slovenijo kot pomembna zgodovinska lokacija, krajinskoarhitekturni in arhitekturni spomenik ter kot prostorska dominanta.

(3) Spomenik iz prvega odstavka tega člena je kulturni spomenik s krajinskoarhitekturnimi, umetnostnimi in zgodovinskimi vrednotami.

2. člen

(1) Vrednote, ki utemeljujejo razglasitev dvorca Gutenbuchel s parkom za spomenik državnega pomena, so:

– na izbrani lokaciji pri naselju Ravne pri Šoštanju je bil že v 16. stoletju dokumentirano postavljen manjši dvorec Gutenbuchel ali Marovška graščina. Leta 1575 je bil njegov lastnik Balthasar Wagen, tedanji posestnik Velenjskega gradu;

– dvorec je bil v letih od 1925 do 1945 v lasti družine Woschnagg/Vošnjak, ki je ključno vplivala na industrijski razvoj Šoštanja, zlasti z ustanovitvijo in vodenjem usnjarne;

– v osnovi poznosrednjeveški dvorec je bil preurejen po načrtih arhitekta Alfreda Kellerja in parkovne površine razširjene v obdobju med obema vojnama;

– solastnica dvorca Marianne Woschnagg, diplomantka dunajske visoke umetnostne šole, je z avtorskimi posegi dodatno oblikovala sedanjo podobo parka;

– dvorec s parkom je najbolje ohranjena tovrstna celota v regiji in ima potencial, da se s svojimi promocijskimi dejavnostmi, razstavami in drugim delovanjem razvije v pomembno kulturno žarišče območja.

(2) Varovane sestavine spomenika so:

– prostorska podoba: lokacija (avtentičnost lokacije); prostorska celovitost (ohranjenost neposredne okolice, ohranjenost odprtega prostora, izraženost zgodovinsko pogojenih in utemeljenih meja v prostoru; vsebinska, funkcionalna in prostorska povezanost; nedeljiva celota dvorca s parkom); vedute (varovani pogledi iz južne in vzhodne smeri);

– prostorska zasnova: zasnova širšega prostora (parcelacija, razmerje med pozidanim in nepozidanim prostorom, stavbe/objekti: dvorec, gospodarsko poslopje, vrtnarjeva hiša z rastlinjakom, drvarnica, pripadajoč prostor: poti, dostop, dovoz, parkovne površine);

– arhitekturne prvine: tlorisni gabarit (z morebitnimi starejšimi gradbenimi fazami); višinski gabarit; konstrukcijska zasnova (vključno s kovinsko in stekleno konstrukcijo rastlinjaka); arhitekturni členi (arkada, balkona, terasa, altan, stolpič, fasadne členitve v ometu); kompozicija fasad (razmerje med fasadnimi površinami in stavbnimi odprtinami); likovne prvine (kipa na fasadi stolpiča dvorca); fasadni detajli (letnici na fasadi vrtnarjeve hiše); strešna konstrukcija, oblika in naklon strešin; kritina; arhitekturne, likovne, funkcionalne prvine strehe (dimnik, frčada in strelovod na dvorcu);

– stavbno pohištvo: vrata; okna (vključno s polkni, roletami in kovanimi mrežami);

– avtentična gradiva;

– oblikovanost notranjščine: reprezentančni prostori (salon v pritličju in soba v nadstropju dvorca); komunikacije (vhodna veža, avla, stopnišče in hodnik dvorca); obdelava prostorov (dvorec: stenski opaž, tramovni strop, stenske in talne keramične glazirane in neglazirane ploščice, parket; vrtnarjeva hiša z rastlinjakom: beton, parket); arhitekturne, likovne in druge prvine notranjščine (po inventarnem popisu); notranja oprema (po inventarnem popisu);

– vrtnoarhitekturna zasnova: zasnova in kompozicija (osno terasasta zasnova, povezanost posameznih teras s stopnišči in rampami, grajenimi objekti, trato, skupinami grmovnic, drevesnimi gručami, drevoredi, drevesnim rondojem, parkovnim gozdom); velikost (avtentična površina); historična zasnova (v slogu historizma; območje s potencialom za rekonstrukcijo zelenjavnega vrta, bazena, vratarnice in vstopnega drevoreda);

– vrtnoarhitekturne prvine: objekti (po inventarnem popisu, vključno z likovno arhitekturnimi prvinami in avtentičnimi gradivi); historična oprema (po inventarnem popisu, vključno z avtentičnimi gradivi); grajene strukture (poti, steze, dovoz, dvorišče, škarpa, terasa, stopnišča, rampe, robniki, kanalete, vključno z avtentičnimi gradivi); drevesa in grmovnice (eksotične drevesne vrste, grmovne vrste, drevoredi, živice); oblikovane površine (cvetlične gredice, obroba/bordura gredic, zasnova zelenjavnega vrta, trate, parkovni gozd, drevesne vrste, gozdni rob); rastišče rastlin in dreves;

– funkcionalna zasnova: namembnost (vključno s historično namembnostjo vrtnih površin); razporeditev prostorov;

– arheološke ostaline (srednjeveški dvorec).

(3) Inventarni popis iz prejšnjega odstavka (dokument z oznako NC: 1095/20 z dne 25. 5. 2020) hranijo ministrstvo, pristojno za kulturno dediščino (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije (v nadalj-